

TÓTH HAJNAL

Színházi stúdióavató – fekete-fehérben

Mert, ugye, kell egy hely. Egy tér. Játéktér. Élettér. (Stúdió)térhódítás. A nagyváradi Szigligeti Színház méltán ünnepelt szeptember közepén, hiszen új kulturális létesítményt sikerült létrehoznia. A Szigligeti Stúdió a Sonnenfeld-palota azon épületrészében található, ahol valamikor nyomda működött.

A Szigligeti Színháznak roppant nagy szüksége volt már egy megfelelő stúdióra, ahol előadásokat tarthatnak, nem utolsósorban pedig próbálhatnak a művészek. A Szigligeti Stúdió létrejöttéhez kellett egy-két jó ötlet, valamint összefogás, csapatmunka és lelkesedés.

A színház vezetősége 2013-ban kezdett tárgyalni a Sonnenfeld-palota ügyében az impozáns épület tulajdonosaival, **Sonnenfeld Gáborral** és az idén elhunyt **Friedlander Ádám**mal. Remek lehetőség adódott a teátrum számára. A tulajdonosok jó mecénásként álltak hozzá a tervhez, azaz lemondtak a bérleti díjról. A Szigligeti Színház által bérelt tér egyébiránt mindenestül majd' ezer négyzetméter.

A Fekete terem kísérleti jelleggel már a múlt évadban megnyitották. Itt mutatták be az *Elektra* című mozgásszínházi produkciót (rendező: Györfi Csaba) és az *Ibusár* című Parti Nagy Lajos-darabot (rendező: Szabó K. István). Ugyancsak itt láthatott a közönség néhány vendégelőadást is az Infinite Dance Festival és a Holnap Után Fesztivál keretében. Mindemellett próbatérnek is használták a helyiséget, amely épp akkora, mint a kőszínház nagyszínpada.

A Fehér terem (ezt a szeptember 18-án tartott avatóünnepségen tekinthették meg először az érdeklődők) multifunkcionális. Lehet itt tartani előadásokat, próbákat, továbbá különféle kulturális rendezvényeket, kiállításokat, könyvbemutatókat stb. Található benne büfé, valamint innen nyí-

lik a művészeknek kialakított pihenőszoba.

Az új létesítményben a kelléktárnak, valamint a jelmez- és díszletraktárnak is jutott hely. Hamarosan konditeremmel bővül a Stúdió.

*

Szeptember 18-án együtt ünnepelte meg az elegáns és modern Szigligeti Stúdió felavatását a Szigligeti Színház három truppja, a Szigligeti Társulat, a Nagyvárad Táncegyüttes és a Lilliput Társulat, valamint a váradi színház kedvelő emberei, hűséges és az új stúdióra kíváncsi nézők, hiszen a színházias minden érdeklődőt meghívtak az eseményre, szabad volt a bejárás. Délután öt óra előtt néhány perccel már kezdett sokadalom lenni az udvaron, amelyen a Silent Kávézó terasza is található, s az udvarra rálátás nyílik az emeleten lévő, Moszkva Kávézó gangjáról. Akik hamarabb érkeztek, vagy letelepedtek a Silent valamelyik asztalához a nyári hőségben, vagy kószáltak és bábáztak a Szigligeti Stúdió termeiben. Az udvart rózsaszínben pompázó légömbök díszítették, s a támogató cégek reklámpannóit is elhelyezték. A Fekete teremhez vezető folyosón rö-

tönzött tárlatot lehetett megsejteni: fényképeket, mozzanatokot arról, hogy milyen volt és milyen lett az épületrész, miként munkálkodtak a művészek és a műszaki személyzet a felújítás során (nem ijedve meg a kétkezi munkától, nem kis lelkesedéssel, kalákában dolgoztak a színháziak azért, hogy legyen végre mihamarabb stúdió), milyen előadásokat játszottak eddig a Fekete teremben.

Aztán következett a hivatalos megnyitó. **Czvikker Katalin**, a Szigligeti Színház főigazgatója köszöntötte az egybegyűlteket, hangsúlyozva: közösségi összefogás, együttgondolkodás eredményeként jött létre az új létesítmény. Mindannyiuk óhaja az, hogy a minket követő nemzedékek értékeljék fáradozásaikat, s hogy e kulturális tér otthont adjon a szárnyaló gondolatoknak. „A Szigligeti Stúdió – legyen a tiétek!” – zárta mondandóját az igazgató.

Ezután díszoklevelet kaptak a főtárogatók, majd **Biró Rozália** szenátor mondott üdvözlőbeszédet. Kiemelte: tér, hely, lehetőség kell ahhoz, hogy megmutathassuk a rendelkezésünkre álló értékeket. Szébb holnap kellene, s rajtunk is múlik, mennyire tudjuk szébbé tenni.

Huszár István alpolgármester maga mellé hívta a pódiumra **Kis Gábort**, a Szigligeti Színház gazdasági-műszaki igazgatóját, mégpedig azért, mert az ő ötlete volt, hogy a Sonnenfeld-palotában, a volt nyomda épületében stúdiót lehetne kialakítani. Huszár meg-

jegyze: sokakat amúgy is szép emlékek fűznek ehhez az épülethez, elegendő csupán az egykori nyomdaklubra gondolni. Az alpolgármester támogatásáról biztosította a színházat, még akkor is, ha most csupán a felújításhoz-átalakításhoz szükséges építési engedélyek megadásával segítette a nagyváradi önkormányzat a stúdióprojektet.

Ezt követően **Csíky Ibolya** színművésznő mondta el Petőfi Sándor *Levél egy színész barátomhoz* című versét.

A beszédek és a vers után a szalagvágás momentumra következett. A Fehér terem főbejárata előtti szalagot Czvikker Katalin, **Novák Eszter**, a Szigligeti Társulat művészeti igazgatója, **Botházy Daróczi Réka**, a Lilliput Társulat vezetője, **Dimény Levente**, a Nagyvárad Táncegyüttes művészeti igazgatója és **Nagy Károly**, a Sonnenfeld-palota tulajdonosainak jogi képviselője vágta át.

*

Csíky Ibolya

A stúdió kialakítására és rendbetételére összesen 267 ezer lejt fordítottak. Az összeg 14 százaléka a Szigligeti Alapítványon keresztül áramlott be pénzadomány formájában, magánszemélyek, illetve cégek, vállalatok felajánlásaként. 33 százalékot a színházat fenntartó Bihar Megyei Tanács jóváhagyásával a teátrum saját bevételeiből, jegyeladásokból használtak a helyreállítási munkálatra. 23 százalékot – ugyancsak a megyei tanács engedélyével – a színház saját költségvetéséből fordítottak erre a célra. 30 százalék pedig a Sonnenfeld-palota tulajdonosaitól származik, méghozzá úgy, hogy lemondtak a nekik fizetendő bérleti díjról.

Téglajegyeket is vásárolhattak a színházkedvelő emberek, mégpedig a *Daraboló* elnevezésű felolvasó-színházi estek alkalmával. Ezeket a rendezvényeket **Hunyadi István** színművész szervezte, helyszínük a Moszkva Kávézó volt. A téglajegyekből 9500 lej gyűlt össze. Mindazon adományozók neve, akik téglajegyet vásároltak, a Fehér teremben elhelyezett táblákon olvasható.

*

A szalagvágás után laza ünnepléssel folytatódott a stúdióavató. Volt pezsgőbontás és aprósütemény, a hátsó udvarban pedig mindenkit megvendégeltek azzal a bográcsgulyással, amelyet Novák Eszter főzött néhány művésztársával. A Nagyvárad Táncegyüttes zenekarának jóvoltából a muzikaszó sem hiányzott. A Lilliput Társulat tagjai arcfestéssel és lufi-

hajtogatással szórakoztatták az aprónépet a bábkiállítás közelében.

*

Nagy Károly, a Sonnenfeld-palota tulajdonosainak jogi képviselője hangsúlyozta: az építménynek mindig is volt kulturális jellege. A Sonnenfeld család híres patrónus volt Nagyváradon. 2001 után kérelmezték, hogy visszakaphassák Moscovei (egykori Szilágyi Dezső) utcai ingatlanukat. 2007-ben az egész épület visszakerült a tulajdonosokhoz. A palota 1913-ban épült. 2013-ban, a századik évforduló alkalmából sikerült felújítani az utcafrontot. A Bukarestben élő Sonnenfeld Gábor és a Bécsben élő **Friedlander Mihály**, az idén elhunyt Friedlander Ádám fia a bérlőkhöz is mindig korrektek voltak.

Bábkiállítás is volt a Fehér teremben

Fontos számukra ez az épület. Egyébiránt az emeleti részekkel is vannak további terveik. Friedlander Ádám elve amúgy az volt: „A színházat meg kell tartani mindenáron.”

*

A nézelődés, csevegés, bográcsozás, pezsgőzés közben beesteledett. Egy emeletes torta is elővarázsolódott. Kigyúltak a fények. Nemcsak a süteménykreáció, hanem a Fehér terem főbejárata fölött is. Fekete táblán fehér felirat: Szigligeti Stúdió.